

Idet vort Universitet meget beklager paa Grund af forskjellige Omstændigheder at være forhindret i at sende en Delegeret til denne Fest, benytter det Lejligheden til at yde sin Aerkjendelse af Universitetets Virksomhed i det forløbne halve Aarhundrede og at udtale sine bedste Ønsker for dets fremtidige lykkelige Udvikling.»

4. Den lægevidenskabelige Kongres i Washington.

Efter at Konsistorium ved Skrivelse af 24de Februar 1887 fra Kirke- og Undervisningsministeriet havde modtaget et Cirkulære angaaende den 9de internationale Lægekongres, der var berammet til at aabnes i Washington den 5te Septbr. 1887, blev dette Cirkulære under 25de Februar s. A. tilstillet det lægevidenskabelige Fakultet, som i Skrivelse af 18de Marts s. A. meddelte, at det paa Grund af Omstændighederne ikke ønskede at afsende nogen Delegeret til den omtalte Kongres, hvilket derefter meddeltes Kirke- og Undervisningsministeriet i Skrivelse af 31te s. M.

VIII. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Nye Stipendieportioner for yngre Videnskabsmænd.

Paa Undervisningsministeriets Budget for Finansaaret 1887—88 blev der af Kommunitetets Midler første Gang bevilget 5 Stipendieportioner af 1000 Kr. til Understøttelse for yngre Videnskabsmænd, jfr. Aarb. f. 1884—85 S. 121—22. For Bortgivelsen af disse Stipendieportioner vedtog Konsistorium under 18. Maj 1887 følgende reglementariske Bestemmelser:

§ 1. Portionerne bortgives af Konsistorium, efter at dette har indhentet de vedkommende Fakulteters Erklæringer over Ansøgningerne. Ingen kan udnevnes til at nyde flere end en Portion. § 2. Berettigede til Nydelsen deraf ere yngre studerende Videnskabsmænd, som have bevist deres Dygtighed ved at tage Doktorgraden eller opnaa Guldmedalje for Besvarelsen af Universitetets Prispørgsmaal eller ved andre lignende Arbejder. Under iøvrigt lige Betingelser skulle Studerende, som i det paagjældende Tidsrum holde private Forelæsninger og Øvelser ved Universitetet, være fortrinsberettigede til Nydelsen. Disse Stipendieportioner kunne ikke nydes sammen med J. L. Smiths Stipendium for Viderekomne. § 3. Stipendieportionerne bortgives, efter forudgaaende offentlig Opslag, i hvert Aars September Maaned for et Aar ad Gangen. Dog kan Fornyelse finde Sted, dersom Nyderen ved fortsatte videnskabelige Arbejder har gjort sig værdig dertil, men ikke oftere end to Gange. Stipendieportionerne oppebæres med Halvdelen hver 1. Oktober og 1. Marts. § 4. Referendarius consistorii har de en Efor paahvilende Pligter i Henseende til disse Stipendieportioner.

2. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for enkelte Legater eller nærmere Regler for disse.

a. H. N. Clausens Boglegat.

I Skrivelse af 27. September 1886 indberettede det theologiske Fakultet til Konsistorium, at H. N. Clausens Boglegat ved Tillæg af Oplagspenge og den af

Universitetsboghandler Gad givne Rabat nu havde naaet en saadan Størrelse, at der i Overensstemmelse med Legatets Fundats*) vilde kunne oprettes en tredje mindre Portion paa 50 Kr. aarlig, i hvilken Anledning Fakultetet androg om en saadan ny Portions Oprettelse.

Efterat Konsistorium herom havde indhentet Erklæring fra Universitetets Kvæstor, udtalte det, at da der i det foreliggende Tilfælde ikke var Tale om Oprettelsen af en ny Portion, men kun om Udbetalingen af den allerede i Fundatsen oprettede Portion, maatte det være overladt til Fakultetets eget Skjøn, om Legatet nu var i Stand til at udbetale denne.

b. Stipendium domus regie.

I Skrivelse af 10. Januar 1887 havde Eforus for Stipendium domus regie ved at meddele, at der af nævnte Stipendium i Aaret 1886 var blevet uddelt en Portion formeget, som var blevet udbetalt to Gange nemlig i Juni og Decbr. Termin 1886 og rimeligvis atter maatte udbetales i Juni 1887 — hver Gang 21 Kr. 12 Øre, tilsammen 63 Kr. 36 Øre —, andraget om, at der, for at tilvejebringe Ligevægt i Regnskabet, af Legaternes Overskudsfond eller ved Forskud af selve Stipendiet maatte gjøres et Laan paa 63 Kr. 36 Øre, og at derefter i de tre næstfølgende Terminer den ene af Stipendiets Portioner maatte indeholdes for at tilbagebetale det nævnte Laan.

I Anledning heraf meddelte Konsistorium under 18. s. M., at man havde bifaldet, at ovennævnte Stipendium selv dækkede fornævnte Betalinger ved at undlade Besættelse i de 3 paafølgende Terminer.

c. Det Ingestrup-Lundske Legat.

Fra Eforus for det Ingestrup-Lundske Legat modtog Konsistorium en Skrivelse af 6. Decbr. 1886, hvori det meddeltes, at Student Franz E. Pio søgte det Ingestrup-Lundske Legat som Slægtning af Testatrix. Dette støttedes paa, at Studenten var en Søn af Capitajn F. Pio, hvis Broder Vilhelm Pio var gift med en Datter af Enkefru Brix, født Ingestrup, som var en Søster til Testatrix. Eforus udbad sig Konsistoriums Udtalelse om Ansøgerens Berettigelse til at nyde Legatet.

Konsistorium meddelte ved Skriv. af 10. s. M., at Ansøgeren ikke var en Slægtning af Testatrix.

d. Det Rahlfske Legat.

I Anledning af en fra Eforus for det Rahlfske Legat til Konsistorium fremsendt Skrivelse af 16. Maj 1887, hvori det meddeltes, at der til den ledige Portion af nævnte Legat havde meldt sig en Student, hvis Slægtskabsforhold, der bevidnedes af Korpslæge Rahlff, var det, at Ansøgerens Oldefader var en Broder til Testator, og i hvilken Skrivelse der forespurgtes: 1) om den angivne Slægtskabsgrad var tilstrækkelig til at sikre Ansøgeren Forretten, og 2) om den angivne Bevidnelse af Slægtskabet af en Embedsmand af Slægten kunde anses for tilstrækkeligt Bevis for samme, svarede Konsistorium i Skrivelse af 23. s. M., at den angivne Slægtskabsgrad maatte anses tilstrækkelig til at sikre Ansøgeren

*) Aarvog 1871—73, S. 116—17.

Forretten, men at der til Oplysning om Slægtskabet maatte foreligge en Stam-tavle, som efter Efori Skjøn var i Besiddelse af fornøden Troværdighed.

e. *Det Rosenkrantzske Rejsestipendium.*

Efterat Konsistorium den 27. September 1886 fra Eforus for det Rosenkrantzske Rejsestipendium, Prof. H. Scharling, havde modtaget Meddelelse om en for Stipendiet ved Tillæg af Oplagspenge nu opnaaet Forøgelse, saaledes, at i Henhold til kongelig Resolution af 25. Juni 1870*) den mindre Portion paa 320 Kr. kunde forhojjes til 640 Kr. aarlig, samt en dermed følgende Skrivelse af 26. s. M. fra Direktøren for bemeldte Stipendium, Kammerherre, Baron J. C. Rosenkrantz, hvori udtaltes Ønsket om, at denne Forhøjelse maatte træde i Kraft, saasnaart Forholdene tilstedede det, indhentedes herom Kvæstors Erklæring. Kvæstor fremsendte derefter d. 18. Oktober s. A. en af Kvæsturens Bogholder afgiven Erklæring af 9. Okt. s. A.

Det udtales i denne, at ifølge Foundationen for det Rosenkrantzske Rejsestipendium af 27. December 1622 dannes en Portion af Renten af en Kapital paa 5000 Rdl. = 10000 Kr., saaledes, at Stipendiaten til selve Rejsen nyder Renten af 4000 Rdl. = 8000 Kr., hvorhos han — i manglende Fald »endnu en Studiosus eller flere« — efter sin Hjemkomst kan nyde Renten af 1000 Rdl. = 2000 Kr. i saa lang Tid, som han har opholdt sig i Udlandet, jfr. Scheel: Om Stipendier og Kollegier S. 111 og 112. Den oprindelige Stipendieportion udgjorde ca. 320 Kr. + for den hjemvendte Stipendiat 80 Kr. Ved Oplæg forøgedes Legatet saaledes, at der ved Udgangen af Aaret 1843 var to Stipendier, hvert med en Kapital af 5000 Rdl. (4000 + 1000), jfr. Scheel l. c., saa at der aarligt kunde uddeles 2 Portioner à 320 Kr. + 2 à 80 Kr. for de hjemvendte Stipendiat. Ved Konsistoriums Skrivelse af 29. Februar 1864 (Univ. Aarb. for 1864—71, I. S. 558) dannedes en ny Portion paa 320 Kr., hvortil da atter svarede 1 Portion paa 80 Kr. for den hjemvendte Stipendiat. De to Portioner à 320 Kr. forenedes ved kgl. Resolution af 25. Juni 1870 (Univ. Aarb. l. c.) til en Portion paa 640 Kr., hvorhos det fastsattes, at der ved Siden heraf skulde vedblive at være en Portion paa 320 Kr., indtil ogsaa denne ved Kapitalens Tilvæxt kunde bringes op til 640 Kr. Der kunde altsaa for Tiden uddeles 1 Portion paa 640 Kr. (Renten af 16000 Kr.) og 1 Portion paa 320 Kr. (Renten af 8000 Kr.), hvortil svarede 3 Portioner à 80 Kr. (Renten af 6000 Kr.). Forhøjedes nu den mindre Portion paa 320 Kr. til en større paa 640 Kr., maatte derhos holdes disponibel Renten af 2000 Kr. til Understøttelse for den hjemkomne Stipendiat. Man vilde da faa 2 Portioner à 640 Kr. til Rejsestipendier samt 4 Portioner à 80 Kr. til hjemvendte Stipendiat eller andre.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om hvorvidt det Rosenkrantzske Rejsestipendiums Kapital kunde bære de nævnte Udredelser, bemærkedes det, at Kapitalen, der udelukkende var anbragt i Legaternes fælles Obligat onsmasse, d. 1ste Jan. 1886 udgjorde 41800 Kr., hvoraf den fuldaarlige Rente à 4 pCt. var 1672 Kr. 2 Rejsestipendier à 640 Kr. og 4 Understøttelser til hjemvendte Stipendiat à 80 Kr. udgjorde 1600 Kr. Til Rest blev altsaa 72 Kr., af hvilke 52 Kr. 25 Øre

*) Aarvog 1864—71 I, S. 518.

udrededes i Administrationsgebyr til Universitetet, medens Resten, 19 Kr. 75 Øre, kunde oplægges. Det skjønnedes derfor ikke, at der kunde være Noget til Hinder for at forhøje den mindre Portion paa 320 Kr. til 640 Kr. aarlig, fra 1. Januar 1886 at regne, saameget mindre, som der fra 11. Juni 1886 yderligere frugtbargjordes 300 Kr.

Efterat Konsistorium havde modtaget denne Skrivelse, bifaldtes det ved Skriv. 28. Oktbr. s. A., at i Henhold til kgl. Resol. 25. Juni 1870 den mindre Portion, stor 320 Kr., af det Rosenkrantzske Rejsestipendium, forhøjedes til 640 Kr. aarlig, fra 1. Januar 1886 at regne, hvilket derefter meddeltes Ministeriet, Universitetets Kvæstor samt Legatets Eforus, denne Sidste med Paalæg om videre Meddelelse til Stipendiets Direktør.

f. *Det Suhrske Legat.*

Da der ifølge Indberetning af 7. Oktbr. 1887 fra Eforus for Rektor Suhrs Legat, ikke havde meldt sig nogen Ansøger til den ene af Legatets Portioner for Studenter, der enten havde frekventeret Vordingborg Realskole eller havde staaet i noget Forhold til Vordingborg By og Kommune (25 Kr. halvaarlig), hverken i Juni eller December Termin 1886, bestemte Konsistorium ifølge Efori Indstilling, at denne Portion for begge disse Terminer skulde indbetales til Universitetskvæsturen til Oplæg og Forrentning for Legatet.

— Under 7. Juni 1887 meddelte Eforus for Professor Suhrs Legat, Professor P. Madsen, at der ikke var indkommet nogen Ansøgning om den ene af de 2 Portioner af ovennævnte Legat, hvorfor han anmodede om Konsistoriums Bemyndigelse til at indbetale den ledige Portion i Kvæsturen. I Henhold hertil meddelte Konsistorium den begjærede Bemyndigelse i Skrivelse af 11. Juni s. A.

3. Bevillinger eller Undtagelser fra de lov- eller fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne.

a. *Understøttelse for islandske Lægekandidater.*

Fra islandsk Lægekandidat Bjarni Jensson modtog Konsistorium et Andragende af 30. Oktbr. 1886 om, at han, der allerede tidligere havde studeret 1 Aar heri Byen paa Hospitalerne samt gennemgaaet det lovbefalede Kursus paa Fødselsstiftelsen og i dette Tidsrum oppebaaret den Understøttelse, der ydes islandske Lægekandidater, medens han derefter i 3 Aar havde været praktiserende Læge paa Island, atter maatte faa tilstaaet den ovennævnte Understøttelse, da det var hans Agt i Vinteren 1886—87 at studere videre paa Hospitalerne heri Byen.

Andragendet var indsendt og anbefalet af Eforus for Kontoen til Understøttelse af islandske Lægekandidater m. m., Professor Stadfeldt. Konsistorium meddelte derpaa under 26de November s. A. Prof. Stadfeldt til videre Bekjendtgjørelse for Ansøgeren, at det ikke efter de gjældende Regler kunde bevilge Andragendet, men at Andrageren maatte henvende sig til Kirke- og Undervisningsministeriet.

Efterat Ministeriet derefter havde modtaget bemeldte Andragende og ubedt sig Konsistoriums Betænkning om samme, yttrede Konsistorium i Skriv. af 10. Decbr. s. A., at det, da det Ansøgte var i Strid med de almindelige Regler for ovennævnte Understøttelser, ikke kunde anbefale Andragendet.

Ministeriet tilskrev derefter under 18. Decbr. Konsistorium, at der fandtes at være Anledning til, saavidt muligt at støtte Andragerens Studier heri Staden, da disse vilde komme Islænderne til Gode, og anmodede derfor Konsistorium om nærmere Meddelelse om, hvorvidt det fornødne Beløb af 400 Kr. maatte være disponibelt.

I Anledning heraf fremsendte Konsistorium under 14. Januar 1887 Erklæring fra Universitetets Kvæstor, hvorefter det nævnte Beløb af 400 Kr. vilde kunne afholdes par Kommunitetets Jdgiftspost 1 e, selv om Andrageren denne Gang allerede skulde have studeret heri Staden saalænge, at de maanedlige Bidrag af 50 Kr. til hans Underhold alle vilde blive at udrede af Budgetsummen for det løbende Finansaar.

Andragendet blev derefter ved Ministeriets Skrivelse 21. Januar 1887 bevilget med 50 Kr. maanedlig fra 1. Novbr. 1886 til 30. Juni 1887.

b. De Fossiske og Vissingske Legater.

I Anledning af en Forespørgsel fra Hr. N. Ruge i Frederikshavn om, hvorvidt hans Søn strax vilde kunne erholde det Fossiske og det Vissingske Stipendium, naar han i Sommeren 1887 blev Student, havde Konsistorium anmodet Professor Johnstrup som Eforus for det førstnævnte Legat om at meddele de fornødne Oplysninger.

Prof. Johnstrup meddelte i Anledning heraf Konsistorium i Skrivelse af 7de Januar 1887, at ifølge det Fossiske Legats Fundats er det af den Fossiske Families Medlemmer kun Agnaterne og subsidiært Sønner af en Moder, som bærer Familienavnet Foss. (Fundatsens §§ 1 og 9), der ere berettigede til at erholde Renten af en hel Stipendiekapital som Stipendium (for Tiden 600 Kr.), saaledes som Tilfældet har været med Apotheker Ruges Sønner (Forespørgerens Brødre) i Aarene 1846—53. Naar ingen saadanne Berettigede findes, skal denne Rente deles mellem 3 andre Studerende, »fornemmelig de, som ere fødte af Familiæ Fossianæ rette Descendenter paa Mødrenesiden, selv om deres Forældre ej have bevaret Familiens Navn (§ 10)«. Til at erholde en saadan Andel (200 Kr. aarlig i 4 Aar) vilde altsaa Hr. Ruges Søn kunne konkurrere med Andre, der havde samme Kvalifikationer, forudsat at de andre fundatsmæssige Betingelser vare opfyldte.

Løvrigt vilde der først blive et Stipendium ledigt til Juni Termin 1888.

Konsistorium meddelte derefter i Skrivelse af 18. Jan. 1887 Hr. Ruge, at der først til Juni Termin 1888 vilde blive Portioner ledige af fornævnte Legater, samt at dette vilde blive bekjendtgjort ved Opslag paa Universitetet, hvorefter hans Søn maatte indgive sin Ansøgning, bilagt med Oplysninger om Slægtskabsforholdet. Det vilde da blive prøvet, om dette var af en saadan Beskaffenhed, at det hjemlede ham særlig Fortrinsret fremfor de andre Ansøgere.

4. De med Universitetet forbundne Kollegier.

a. Elers Kollegium.

I Henhold til Indstilling fra Eforus for Elers Kollegium bifaldt Konsistorium under 27. Oktbr. 1886, at Alumnus paa Elers Kollegium C. C. Christensen maatte blive boende paa Kollegiet, medens han aftjente sin Værnepligt ved Intendanturen.

b. *Valkendorfs Kollegium.*

Ifølge Indstilling fra Eforus for Valkendorfs Kollegium meddelte Konsistorium under 26. Novbr. 1886 Tilladelse til, at Alumnus paa Valkendorfs Kollegium cand. mag. R. Marcussen maatte være fraværende fra Kollegiet i November og December Maaned s. A., da der for den Tid var tilbudt ham en Vikarplads ved Skolen i Helsingør.

— Eforus for Valkendorfs Kollegium indstillede d. 6. Jan. 1887 til Konsistorium at bevilge et Andragende fra Stud. theol. A. H. Gemzøe, om at han, der d. 4. Marts 1885 fik Fribolig paa Valkendorfs Kollegium paa 2 Aar, maatte beholde denne Bolig endnu 1 Aar, da han paa Grund af Sygelighed ikke saa sig i Stand til at underkaste sig theologisk Embedsexamen for Julen 1887—88.

Konsistorium bifaldt Indstillingen d. 14. s. M.

5. *Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet.*a. *Forholdet mellem Stipendiebestyrelsen og Fakulteternes Indstillinger.*

Stipendiebestyrelsen meddelte ved Skrivelse 20. September 1886 Konsistorium, at den — efter at Regensprovsten med Hensyn til den almindelige i September Maaned s. A. forefaldne Uddeling af Kommunitetsstipendiet paa sædvanlig Maade havde tilskrevet Fakulteterne og den polytekniske Lærestanstalt om, at Stipendiebestyrelsen til Benyttelse ved Uddelingen ønskede at modtage Fakultetets, henholdsvis Lærestanstaltens Ytringer om, paa hvilke af de under samme hørende Ansøgere man »efter særligt Kjendskab til deres Flid, Fremgang og sædelige Opførsel«, maatte finde Anledning til at henlede Opmærksomheden, samt ladet medfølge en Fortegnelse over de paagjældende Ansøgere med de Oplysninger om deres Examinering og akademiske Flid, der fremgik af Ansøgningerne, — fra de øvrige Fakulteter samt fra den polytekniske Lærestanstalt havde modtaget saadanne Erklæringer, men at man fra det theologiske Fakultet havde modtaget en Skrivelse, ved hvilken det fremsendte et Forslag fra Prof. H. Scharling om, hvilke Ansøgere der efter hans Mening særlig burde komme i Betragtning, men tilføjede, at det beklagede, at det atter, paa Grund af manglende Oplysninger fra Prof. H. Scharlings Side, ikke saa sig i Stand til at udtale sig om Ansøgerne. Som antydtes i Skrivelsen havde Stipendiebestyrelsen ogsaa tidligere maattet savne en Udtalelse fra det theologiske Fakultet, i hvilken Anledning Stipendiebestyrelsen i Oktober 1884 havde tilstillet Fakultetet følgende Skrivelse:

»Saavel ved den nys stedfundne Uddeling af Kommunitetsstipendiet som ved Uddelingen i Marts Maaned d. A. har Stipendiebestyrelsen maattet undvære fra det theologiske Fakultets Side den Bistand, som den modtager fra andre Fakulteter, til Bedømmelse af de under de forskjellige Fakulteter hørende Ansøgere.

Til Grund herfor har Fakultetet anført, at der har foreligget for det utilstrækkelige Oplysninger. Stipendiebestyrelsen skal med Hensyn hertil bemærke, at de Udtalelser, som paaregnes fra Fakulteternes Side, nærmest ere saadanne, der støtte sig til personligt Kjendskab til Ansøgerne, og som ikke foreligge for Stipendiebestyrelsen i de indleverede Ansøgninger, medens Udtalelser, der ikke støtte sig til et personligt Kjendskab, i og for sig uden Skade kunne bortfalde. Fakultetet vil vistnok erkjende, at for at sætte det i Stand til at yde Stipendiebestyrelsen hin Hjælp ere de med Regensprov-

stens Skrivelse følgende summariske Oplysninger om Ansøgerne fuldkommen tilstrækkelige.

Idet Stipendiebestyrelsen henstiller til Fakultetet, hvorledes det efter ovenstaaende Oplysning for Fremtiden agter at stille sig i denne Sag, udbeder man sig underrettet herom».

Ved nogle senere Uddelinger havde man derefter modtaget en Erklæring fra Fakultetet, men nu havde man, som bemærket, atter maattet undvære den.

Stipendiebestyrelsen bemærkede, at det efter Regl. 11. Febr. 1848 udelukkende tilkom og paahvilede den at tage Bestemmelse om Uddelingen og, at det nævnte Reglement ikke paalagde den at indhente Fakulteternes Erklæringer, hvilke det end ikke omtalte, hvorhos det bemærkedes, at Meningen med disse Erklæringer, som Stipendiebestyrelsen havde ønsket, ikke var og aldrig havde været, at der fra Fakulteternes Side skulde gjøres Forslag til Uddelingen, byggede paa det samme Indbegreb af Hensyn, som toges i Betragtning af Stipendiebestyrelsen, men alene at fuldstændiggjøre Stipendiebestyrelsens Kjendskab til Ansøgerne ved Oplysning om saadanne Data, med Hensyn til hvilke der kunde gaas ud fra, som almindelig Regel, at Fakulteterne, idetmindste ofte, havde fyldigere Kjendskab, end Ansøgningerne gave, og end Medlemmerne af Stipendiebestyrelsen vare i Besiddelse af, nemlig Ansøgenes »Flid, Fremgang og sædelige Opførsel«, jfr. Lindes Meddelelser 1849—56 S. 846 (»Flid, Fremgang og Forhold«). Fra sin Side meddelte Stipendiebestyrelsen derfor Fakulteterne Oplysning om de Data i denne Henseende, som Ansøgningerne indeholdt og udbad sig disse supplerede efter Fakultetets »særlige Kjendskab.« Særlig bemærkedes det, at Oplysninger om vedkommende Ansøgers Trang aldrig havde været indbefattet blandt dem, om hvilke man søgte Fakultetets Erklæring. Disse Oplysninger forelaa i Reglen saa fuldstændigt, som det kunde ønskes, i Ansøgers testinonium paupertatis og i de Bemærkninger, Ansøgeren iøvrigt følte sig opfordret til at gjøre om dette Punkt og ikke vilde forsømme at gjøre, naar han troede at kunne oplyse Noget, der vilde have Vægt. Heller ikke var der Grund til at forudsætte, at Fakulteterne som saadanne skulde kunne oplyse noget Nyt herom. Da Fakultetet saaledes ikke skulde udøve en Forslagsret paa samme Grundlag, som Stipendiebestyrelsen sin Udnævnelsesret, og da Stipendiebestyrelsen ikke havde følt Savn ved ikke at modtage Fakulteternes Erklæringer om Trangsmomentet, havde de Meddelelser om Ansøgerne, der tilstilledes Fakulteterne, heller aldrig medtaget Noget herom, og Stipendiebestyrelsen kunde ikke erkjende, at Fakulteterne behøvede nogen yderligere Oplysning fra den eller dens enkelte Medlemmers Side for at give de Oplysninger, hvorom de anmodedes.

Stipendiebestyrelsen maatte antage, at der fra det theologiske Fakultets Side maatte foreligge en Misforstaaelse med Hensyn til Forholdet, og da den følte, at den ikkun mindre fyldestgjørende kunde udføre sin Opgave, naar den ikke understøttedes af Fakulteternes Kjendskab til Ansøgenes »Flid, Fremgang og sædelige Forhold«, udbad man sig Konsistoriums Bistand til at faa hine mulige Misforstaaelser hævede, for at man ikke paany skulde være i den ubehagelige Situation at maatte træffe sit Valg blandt de theologiske Ansøgere uden saa udtømmende Oplysninger, som kunde og derfor burde foreligge i Stipendiebestyrelsen.

I Anledning heraf tilskrev Konsistorium under 4. Oktbr. 1886 det theolo-

giske Fakultet, at det maatte erklære sig enigt i den fra Stipendiebestyrelsen modtagne Skrivelse, som bragtes til Fakultetets Kundskab.

b. Uforeneligheden af det Moltkeske Legat og Kommunitetsstipendiet.

Efterat Konsistorium ved en fra Lensgreve Moltke-Bregentved modtagen Skr. af 23. Decbr. 1886 havde erholdt Meddelelse om, at der var tillagt stud. jur. N. N., Student fra 1883, en Portion af det Moltkeske Legat til Understøttelse for Studerende ved Københavns Universitet, og det var oplyst, at Vedkommende allerede nød Kommunitetsstipendiet, anmodede man i Skriv af 14. Jan. 1887 Stipendiebestyrelsen om at tilkjendegive ham, at han enten maatte opgive ovennævnte Legat eller Kommunitetsstipendiet, da begge Stipendier ikke kunde nydes samtidig, se Samling af de for Universitetsforholdene gjældende Retsregler § 542. Studenten renuncerede derefter paa Kommunitetsstipendiet.

B. Tilstand og Virksomhed.

I. Bestyrelse.

Til Rektor for Rektoratsaaret valgte den akademiske Lærerforsamling den 16. September 1886 Professor, Dr. med. & phil. H. P. J. J. Thomsen, der tiltraadte Rektoratet den 23. November s. A.

Dekanerne i dette Rektoratsaar have været: Professor, Lic. theol. H. V. Sthyr i det theologiske Fakultet*), Professor, Dr. jur. J. S. V. Lassen i det rets- og statsvidenskabelige, Professor, Dr. med. P. A. J. Plum i det lægevidenskabelige, Professor, Dr. phil. L. F. A. Wimmer i det filosofiske og Professor, Dr. phil. H. G. Zeuthen i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Ved Professorerne Dr. phil. K. Gislasons og C. V. Holtens Afgang fra Universitetet den 1. September 1886 rykkede Professorerne Dr. phil. P. C. Holm og J. F. Johnstrup, der begge havde været valgte Medlemmer af Konsistorium, op i Aldersplads. De derved ledigblevne Pladser besatte den akademiske Lærerforsamling i et den 16. September s. A. holdt Møde med Professorerne, Dr. phil. L. F. A. Wimmer og Dr. juris. J. C. H. R. Steenstrup. Ved Professor Dr. phil. A. Steens Død den 10. September s. A. rykkede Professor Dr. med. & phil. H. P. J. J. Thomsen, der havde været valgt Medlem af Konsistorium, op i Aldersplads, hvorefter den derved ledigblevne Plads i et den 14. Oktober s. A. holdt Møde af den akademiske Lærerforsamling blev besat med Professor, Dr. phil. H. G. Zeuthen.

Efter Professor, Dr. phil. Steens Død valgte Konsistorium d. 27. Oktober 1886 i hans Sted Professor, Dr. jur. W. Scharling til inspektor *qvæsturæ*.

*) Efter Professor Sthyr's Udnævnelse til Biskop den 2. Maj 1887 fungerede Professor, Dr. theol. P. Madsen som Prodekan.